

Hoestend wordt Linda wakker.

Rennende voetstappen op de gang, een gillende vrouwenstem op de achtergrond en een luide piep.

Ze gaat rechtop zitten. Licht komt onder haar deur door.

Ademen gaat zwaar, ze ruikt rook.

Ze grijpt naar het lampje op haar nachtkastje, maar stoot het ervan af.

Haar telefoon valt op de grond. Het schijnsel van het scherm verlicht de zwarte rook die tegen het plafond hangt.

Ze rolt snel uit bed en kruipt naar de lichtknop. Ze drukt erop, maar er gebeurt niets.

De deur is niet in beweging te krijgen. Hij zit niet op slot, ze ruikt nog eens, maar het helpt niet. Met haar vuisten bonst ze op de deur, maar het enige wat ze hoort is de luide piep van het brandalarm.

‘Help, help! Ik zit hier, kamer 403!’

De druk op haar borst is verschrikkelijk en ze valt op haar knieën. Haar ogen prikken.

Ze kruipt naar het groene lampje van de MacBook, pakt hem van het bureau en zet hem op de grond. Het scherm verlicht de kamer. Er is geen wit stuk plafond meer te zien. Er komt rook onder de deur door.

Linda hoest weer en het wordt zwart voor haar ogen.

Ze zit op de achterbank. Peter ligt in een rare hoek tussen de bank en de voorstoel. Papa heeft zijn hoofd over het stuur gebogen. Bloed zit op het gebarsten raam. Mama ligt met haar hoofd tussen de voorstoelen.

Het zit onder het bloed. Ze kijkt Linda indringend aan.

Door de voorruit ziet Linda de felgele en oranje vlammen. Mama beweegt haar mond, maar ze kan haar niet horen. Dan fluistert ze: 'Ren, Linda. Ren.'

Linda komt bij en neemt een diepe teug lucht. Ze trekt de dekens van haar bed en legt deze tegen de deur.

Door het raam ziet ze blauwe zwaailichten weerkaatsen tegen de gebouwen. De vierde verdieping is te hoog om te springen. Ze probeert toch het raam open te schuiven. Het blokkeert.

In een flits ziet ze de verbindingsdeur met de kamer ernaast voor zich. Ze kruipt ernaartoe en opent deze.

Aan de andere kant zit nog een deur, maar zonder knop. Ze duwt ertegenaan met haar schouder. Geen beweging.

Ze ademt diep in en gaat staan. De hete lucht brandt op haar gezicht en armen. Met alle kracht beukt ze met haar schouder tegen de deur.

De deur zwaait open en ze valt op de grond in de andere kamer. Een pijscheut trekt door haar schouder.

Ze kruipt naar de deurklink van de deur naar de gang.

Ook hier is geen beweging in te krijgen.

De hitte wordt erger, de rook lijkt inmiddels nog geen meter boven de grond te hangen.

Linda kruipt terug naar haar eigen kamer.

Ze tast op het bureau, haar hand gaat van links naar rechts. Dan heeft ze beet. Ze pakt het houdertje van haar kamersleutel, legt deze op het toetsenbord van de MacBook en klapt de laptop dicht.

Ze neemt een grote hap lucht en gaat staan. Met een nieuwe steek in haar schouder gooit ze met haar laatste krachten de MacBook als een frisbee naar het raam.

In slow motion barst de ruit en haar laptop verdwijnt in de nacht.

Linda moet hoesten.

Opnieuw wordt het zwart voor haar ogen.

Linda zit op de achterbank. Ze probeert het portier open te krijgen, maar het lukt niet. Kinderslot. De vlammenzee wordt heviger. Ze ziet mama's lippen bewegen.

Ineens wordt Linda uit de auto getrokken, over een schouder gegooid en meegenomen de berm in, richting de bomen.

Mama gilt.

Een luide knal weerklinkt in de nacht.